

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/37/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722203052
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5722203052.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Martiny Brniakovej, v spore žalobcu: W. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/X, XXX XX T. T., zastúpeného spoločnosťou: AK JUDr. Silvia Tatarková, s.r.o., so sídlom Škultétyho 472/10, 036 01 Martin, IČO: 36 868 108, proti žalovanému: K. C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, XXX XX D., zastúpenému JUDr. Ladislavom Mejstrikom, advokátom, so sídlom E. B. Lukáča 2, 036 01 Martin, IČO: 50 412 272, o nahradenie prejavu vôle a uloženie povinnosti uzavrieť darovaciu zmluvu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 11C/85/2022-72 zo dňa 07.03.2023, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 11C/85/2022-72 zo dňa 07.03.2023 potvrdzuje.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu žalobcu zamietol (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, s tým, že o výške náhrady trov konania bude súd rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (výrok II.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, žalobou doručenou súdu dňa 06.09.2022 sa žalobca domáhal, aby súd vydal rozhodnutie, v ktorom by žalovanému uložil povinnosť uzavrieť ako darca so žalobcom ako obdarovaným darovaciu zmluvu, predmetom ktorej bude bezodplatný prevod vlastníckeho práva - spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam vo veľkosti podielu 3, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území J., obec J., okres Turčianske Teplice, a sú evidované na Okresnom úrade Turčianske Teplice, katastrálny odbor, zapísané na liste vlastníctva č. XXX, a to parcely registra „E“, evidované na mape určeného operátu ako: parcela č. 533 o výmere 100 m², druh pozemku: trvalý trávny porast, parcela č. 546 o výmere 3202 m², druh pozemku: trvalý trávny porast a parcela č. 559 o výmere 3902 m², druh pozemku: trvalý trávny porast, parcela č. 560 o výmere 2481 m², druh pozemku: trvalý trávny porast, (ďalej aj „sporné nehnuteľnosti“) a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia s tým, žalobca tento dar s vďakou prijíma do svojho výlučného vlastníctva. Darovacia zmluva mala tvoriť neoddeliteľnú súčasť predmetného rozhodnutia.

3. Svoju žalobu žalobca skutkovo odôvodnil tým, že je podielovým spoluvlastníkom vyššie označených nehnuteľností v podiele 1 a žalovanému patrí spoluvlastnícky podiel na sporných nehnuteľnostiach o veľkosti 3. Žalovaný nadobudol svoj spoluvlastnícky podiel na uvedených nehnuteľnostiach na základe darovacej zmluvy, ktorú uzavrel ako obdarovaný s darcom S. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX D.. Vklad tejto darovacej zmluvy bol povolený Okresným úradom Turčianske Teplice, katastrálnym odborom dňa 11.05.2022. Pred prevodom spoluvlastníckeho podielu na sporných nehnuteľnostiach z

darca na žalovaného žalobca nebol darcom kontaktovaný, t. j. darca mu ho neponúkol na základe zákonného predkupného práva. Darca ako povinný z predkupného práva tak evidentne porušil právo žalobcu ako oprávneného z predkupného práva, keďže mu neponúkol sporné nehnuteľnosti do daru. Zároveň žalobca nemá vedomosť o tom, že by sa malo jednať o prevod medzi blízkymi osobami. Listom zo dňa 05.09.2022 preto žalobca vyzval žalovaného, aby mu ponúkol do daru nehnuteľnosti za rovnakých podmienok, za akých bola uzatvorená vyššie uvedená darovacia zmluva.

4. V danej súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/102/2015, v zmysle ktorého predkupné právo podielového spoluvlastníka sa uplatňuje aj pri prevode spoluvlastníckeho podielu na základe darovacej zmluvy, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Brne sp. zn. 14Co/369/1994 z ktorého vyplýva, že ak bolo porušené zákonné predkupné právo podielového spoluvlastníka, môže sa žalobou domáhať, aby súd uložil nadobúdateľovi podielu povinnosť uzavrieť so žalobcom zmluvu o prevode podielu za rovnakých podmienok, za ktorých žalovaný nadobudol spoluvlastnícky podiel. Žalobca sa preto v tomto spore domáha, aby súd uložil nadobúdateľovi povinnosť uzavrieť so žalobcom zmluvu o prevode podielu v znení totožnom s darovacou zmluvou medzi darcom S. D. a žalovaným. Zároveň žalobca deklaroval, že je ochotný prijať dar za rovnakých podmienok a následne má záujem na tom, aby vkladom do katastra nehnuteľností získal vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na základe darovacej zmluvy.

5. K žalobe žalobca pripojil návrh darovacej zmluvy (nakoľko nebol účastníkom predmetnej zmluvy, nemá túto k dispozícii, a teda pri jej koncipovaní vychádzal len z údajov uvedených na katastrálnom portáli, dostupnom na internete); výzvu na uzatvorenie darovacej zmluvy zo dňa 05.09.2022 a list vlastníctva č. XXX, pre katastrálne územie a obec J., okres Turčianske Teplice.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe navrhol, aby súd žalobu žalobcu zamietol.

7. Tvrdil, že v posudzovanom prípade nedošlo k porušeniu predkupného práva žalobcu, nakoľko žalovaný a osoba darcu sú blízke osoby, keďže sa niekoľko rokov pravidelne stretávajú, zdieľajú spoločné aktivity a navzájom si pomáhajú. Darovacia zmluva uzavretá medzi S. D. ako darcom a žalovaným a pani I. J. ako obdarovanými bola uzavretá dňa 17.02.2022 a jej predmetom bol bezodplatný prevod nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území J., zapísaných na listoch vlastníctva č. XXX, č. XXX a č. XXX. Na základe predmetnej darovacej zmluvy sa pani I. J. stala podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/8 a zároveň podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 3 a žalovaný sa stal podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 3. Žalovaný akcentoval, že táto darovacia zmluva bola uzavretá slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, na základe čoho bola Okresným úradom Turčianske Teplice riadne zavedená. Ďalej žalovaný podrobne popisoval dôvody, prečo je potrebné vzťah jeho a tiež vzťah pani I. J. k osobe darcu - S. D. považovať za blízky. K uvedenému tvrdeniu navrhol vypočuť v konaní viacerých svedkov. Súčasne zdôraznil, že o sporné pozemky žalobca nikdy neprejavil záujem. Začal sa o ne zaujímať až v čase, keď zistil, že ich S. D. daroval žalovanému a I. J.. Žalovaný potvrdil, že mu bol zo strany žalobcu doručený list - výzva na uzatvorenie darovacej zmluvy zo dňa 05.09.2022, v ktorej ho žalobca a tiež pani I. J. vyzval na uzavretie darovacej zmluvy z titulu porušenia jeho predkupného práva. Zo strany žalovaného a pani J. bola žalobcovi zaslaná odpoveď, v ktorej obaja vyjadrili svoje nesúhlasné stanovisko s návrhom žalobcu. Žalobca však nevyčkal ani na doručenie tejto ich odpovede a už dňa 06.09.2022 podal žalobu v tejto veci na súd.

8. Žalobca v replike zotrval na svojom žalobnom návrhu. Uviedol, že o darované nehnuteľnosti mal vždy záujem, či už by išlo o ich nájom alebo kúpu, a tento aj v minulosti opakovane prezentoval darcovi S. D.. Zároveň žalobca akcentoval, že nie je povinnosťou spoluvlastníka, ktorý spoluvlastnícky podiel neprevádza, zisťovať od ostatných spoluvlastníkov ich zámer previesť spoluvlastnícky podiel, a rovnako nie je jeho povinnosťou aktívne prejavovať ostatným spoluvlastníkom svoj záujem odkúpiť ich spoluvlastnícky podiel. Je však povinnosťou spoluvlastníka, ktorý má zámer svoj spoluvlastnícky podiel previesť, o tomto svojom zámere informovať ostatných spoluvlastníkov tak, že im predloží ponuku, ktorá obsahuje všetky podmienky prevodu. Žalobca ďalej namietal, že by medzi S. D. ako darcom a žalovaným ako obdarovaným v čase prevodu existoval blízky vzťah v zmysle ust. § 116 Občianskeho zákonníka.

9. Žalovaný vo svojej duplike zotrval na svojom predchádzajúcom vyjadrení, o tom, že v danom prípade nedošlo k porušeniu predkupného práva žalobcu, nakoľko darca S. D. dlhé roky považoval žalovaného za osobu blízku - ako keby bol jeho mladší brat, t. j. člen rodiny. Z uvedeného dôvodu nie je možné spornú darovaciu zmluvu zo dňa 17.02.2022 považovať za neplatný právny úkon. V predmetnej darovacej zmluve totiž darca slobodne a vážne prejavil svoju vôľu, keď sa rozhodol jej predmet

(spoluvlastnícky podiel
družke I. J..

na sporných nehnuteľnostiach) darovať žalovanému a jeho

10. Na pojednávaní, konanom dňa 07.03.2023, obe strany sporu, ako aj ich právni zástupcovia, poukázali na svoje skoršie písomné vyjadrenia s tým, že žalovaný zdôraznil skutočnosť, že Občiansky zákonník nepozná povinnosť darovania, a teda samotný cieľ žaloby, ktorým má byť nahradenie vôle žalovaného a uloženie mu povinnosti darovať nehnuteľnosti žalobcovi, je neprijateľný a nemá oporu v zákone.

11. Následne okresný súd citoval ust. § 140, § 603 ods. 3 a § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že z vykonaného dokazovania - z listinných dôkazov predložených do spisu vyplýva a medzi stranami ani nebolo sporné, že dňa 22.09.2022 bola medzi darcom S. D. a obdarovanými - žalovaným a I. J. uzavretá darovacia zmluva, predmetom ktorej bol aj spoluvlastnícky podiel darcu o veľkosti 3 k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území J., zapísaných na listoch vlastníctva č. XXX, č. XXX a č. XXX. Žalobca ako spoluvlastník sporných nehnuteľností nebol zo strany darcu vopred informovaný o zamýšľanom bezodplatnom prevode jeho spoluvlastníckeho podielu k uvedeným nehnuteľnostiam na žalovaného, resp. darca uvedené nehnuteľnosti neponúkol žalobcovi na základe zákonného predkupného práva.

12. Medzi stranami sporu zostala sporná skutočnosť, či v danom prípade došlo, alebo nedošlo k porušeniu predkupného práva žalobcu, a to s ohľadom na ich rozdielne tvrdenia. Žalobca tvrdil, že v posudzovanom prípade sa nejednalo o darovanie blízkej osobe. Naopak žalovaný tvrdil, že sa jednalo o darovanie blízkej osobe v zmysle ust. § 116 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti konajúci súd uviedol, že uvedenou spornou skutočnosťou sa v tomto spore nezaoberal a ani nepristúpil k vykonaniu navrhovaných dôkazov ohľadne toho, či vzťah medzi darcom a žalovaným bol/nebol blízky, nakoľko svoje rozhodnutie v merite veci založil na tej skutočnosti, že už zo samotného znenia žalobného návrhu je zrejmé, že tento nenachádza oporu v zákone. Súd prvej inštancie sa totiž stotožnil s názorom, prezentovaným v rozhodnutí Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/57/2012 zo dňa 26.03.2013, a síce, „že hoci je zrejmé z judikatúry Najvyššieho súdu SR, že predkupné právo podielového spoluvlastníka sa uplatňuje aj pri prevode spoluvlastníckeho podielu darovacou zmluvou, nemožno z tohto automaticky vyvodit', že spoluvlastníci sa môžu domáhať prevodu takejto nehnuteľnosti (spoluvlastníckeho podielu) od nadobúdateľa na oprávnených rovnakou formou darovacej zmluvy. Takýto výklad by bol v príkrom rozpore s formuláciou ust. § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ako aj s celkovou konštrukciou a charakterom predkupného práva. Pokiaľ máme hovoriť o možnosti reparácie nerešpektovania predkupného práva, môžeme vychádzať len zo zákonnej dikcie, ktorá buď umožňuje zachovanie predkupného práva, alebo ponúknutie veci na predaj nadobúdateľom oprávnenému (keďže toto je základným charakterom predkupného práva - kúpa veci).“

13. Je tak zrejmé, že ani za situácie, ak by súd v tomto spore vykonal navrhnuté dôkazy na zodpovedanie otázky, či sa jednalo, resp. nejednalo o prevod blízkej osobe, nemohol by žalobe žalobcu vyhovieť. Aj v prípade, ak by bezodplatným prevodom svojho spoluvlastníckeho podielu k dotknutým nehnuteľnostiam darca porušil predkupné právo žalobcu, žalobca sa nemôže žalobou domáhať nahradenia prejavu vôle žalovaného darovať mu tieto nehnuteľnosti za rovnakých podmienok, ako ich on nadobudol na základe spomínanej darovacej zmluvy. Jedným zo základných pojmových znakov darovacej zmluvy je totiž bezodplatnosť, na základe ktorej sa obdarovaný nezaväzuje poskytnúť darcovi nijakú protihodnotu daru, vyjadriteľnú v peniazoch, nakoľko účelom darovacej zmluvy je bezodplatné rozmnoženie majetku obdarovaného, a to na úkor darcu, pričom na dar nie je právny nárok. Od darcu nemožno spravodlivo požadovať, aby opomenutému vlastníkovi ponúkol svoj spoluvlastnícky podiel bezodplatne. Zodpovedá totiž princípu spravodlivosti, aby žalovaný za svoj spoluvlastnícky podiel dostal od žalobcu primeranú náhradu predstavujúcu kúpnu cenu. Táto by mala byť cenou trhovou, reálne dosiahnuteľnou v danom mieste a čase. Ak by súd v takýchto prípadoch žalobe vyhovel, bolo by to v rozpore s podstatou darovania, nakoľko výsledkom uplatnenia takéhoto práva spoluvlastníkom by bolo darovanie veci darcom niekomu, koho darca obdarovať nechcel, a teda fakticky by sa jednalo o nútený bezplatný prevod vlastníckeho práva. Opomenutý spoluvlastník sa preto v takomto prípade podľa názoru konajúceho súdu môže domáhať len vyslovenia relatívnej neplatnosti darovacej zmluvy, samozrejme za situácie, že nevyužije možnosť ponechať si predkupné právo voči novému nadobúdateľovi zachované, prípadne môže nového nadobúdateľa vyzvať, aby mu prevedený podiel ponúkol na predaj za trhovú cenu a ak tento na jeho výzvu nebude reagovať, môže podať žalobu na súd s cieľom nahradiť vôľu nového nadobúdateľa (spoluvlastníka) uzavrieť s ním kúpnu zmluvu. Vzhľadom na vyššie uvedenú okresný súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

14. Len pre úplnosť okresný súd dodal, že hoci je pravdivé tvrdenie žalobcu, že predkupné právo z podielového spoluvlastníctva sa uplatňuje aj pri prevode spoluvlastníckeho práva na základe

darovacej zmluvy, no aj z rozhodnutí, na ktorá žalobca poukazoval v žalobe je zrejmé, že v označených prípadoch sa jednalo o porušenie predkupného práva za situácie, že medzi tým, kto predkupné právo porušil a tým, na koho nehnuteľnosť, resp. spoluvlastnícky podiel k nej, prešla, bola uzavretá kupujúca, a nie darovacia zmluva.

15. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 s použitím § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v tomto spore úspešný, priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalobcovi, ktorý v spore úspech nemal.

16. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Svoj opravný prostriedok odvolateľ odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. e), h) CSP). V danej súvislosti žalobca uviedol, že okresný súd pri svojom rozhodovaní poukázal výlučne na jedno rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/57/2012 zo dňa 26.03.2012, nevšímajúc si zásadnú judikatúru súdov od roku 2016, ktorú žalobca prezentoval v žalobe. Konajúci súd teda vo svojom rozhodnutí riadne nereagoval na právnu argumentáciu žalobcu a preto je nepresvedčivé. Ďalej odvolateľ vo svojom opravnom prostriedku prezentoval teoretické východiská a argumentáciu z rozhodnutí súdov vo vzťahu k porušeniu predkupného práva podielového spoluvlastníka. Uviedol, že k elementárnym typom zákonného predkupného práva patrí i predkupné právo spoluvlastníkov. Jeho podstata je obsahom § 140 Občianskeho zákonníka, ktorého znenie od roku 1992 (na rozdiel od Českej republiky) neprešlo žiadnou legislatívnou zmenou. Sporné aplikačné problémy spojené s predkupným právom sú prenechané súdnej judikatúre. Za najdôležitejšiu funkciu predkupného práva je považovaná právna istota ostatných spoluvlastníkov alebo inak znemožnenie vstupu spoluvlastníkom nepohodlnej tretej osoby do spoluvlastníctva. Predkupné právo spoluvlastníkov tiež posilňuje ich postavenie vo vzťahu k spoločne vlastnenej veci. Okrem toho predstavuje prevenciu právnych sporov, pretože zjednocuje vlastníctvo k veci a znižuje počet spoluvlastníkov. Inštitút predkupného práva spoluvlastníkov však neslúži len ako prevencia právnych sporov, ale aj ako prevencia mimoprávných tenzií. Navyše, zjednocovaním vlastníctva (zmenšovaním počtu spoluvlastníkov) sa zvyšuje samotná atraktivita spoluvlastníctva. Nakoniec, predkupné právo spoluvlastníkov vyvažuje niektoré kľúčové nevýhody spoluvlastníctva. Právna rovnováha zabezpečovaná týmto inštitútom na jednej strane rešpektuje právo každého spoluvlastníka previesť svoj podiel a na strane druhej rešpektuje oprávnený záujem ostatných spoluvlastníkov. Základné princípy predkupného práva spoluvlastníkov spočívajú najmä v tom, že predkupné právo a) vyplýva priamo zo zákona, b) má vecnú povahu, t. j. vzťahuje sa k veci, s ktorou prechádza na nadobúdateľa, c) je časovo neobmedzené, d) vzniká až vtedy, keď povinná osoba reálne chce vec predať alebo darovať a e) netýka sa prevodov na blízke osoby, f) nemá žiadny vplyv na užívanie veci, t. j. vlastník môže neobmedzene realizovať všetky oprávnenia, ktoré mu ako vlastníkovi prináležia (napr. zaťaženie nehnuteľnosti záložným právom, vecným bremenom). Žalobca vo svojom odvolaní tiež citoval ust. § 140, § 853, § 602 ods. 1, § 603 ods. 3 a § 605 Občianskeho zákonníka, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/446/2002. V záujme komplexnosti posúdenia sporu poukázal aj na to, že vzhľadom na nedostatok právnej úpravy predkupného práva v ust. § 140 Občianskeho zákonníka a v súlade s ust. § 853 Občianskeho zákonníka sa analogicky použité ust. § 602 a nasl. Občianskeho zákonníka, čo potvrdzuje i rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky. K porušeniu povinnosti z predkupného práva spoluvlastníkov najčastejšie dochádza ak: a) ponuka voči oprávneným spoluvlastníkom nebola vôbec urobená (teda vlastníci nemohli uplatniť svoje predkupné právo), b) ponuka bola síce urobená, ale za podstatne vyššiu cenu, než za ktorú bol spoluvlastnícky podiel nakoniec predaný, c) podiel bol prevedený na nového nadobúdateľa za podmienok výhodnejších oproti ponuke (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo/1996/2005), d) podiel bol prevedený skôr, než uplynula dohodnutá alebo doba na predaj uvedená v zákone (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 156/2006), e) ak ponuka doručená oprávnenému podielovému spoluvlastníkovi neobsahovala údaje o splatnosti kúpnych cien a predávajúci uzavrel kúpne zmluvy, ktoré obsahovali individuálnu splatnosť kúpnych cien. V zmysle ust. § 140 a § 602 a nasl. Občianskeho zákonníka má oprávnený spoluvlastník veci, ktorého predkupné právo bolo porušené zo strany zaviazaného spoluvlastníka nároky vyplývajúce jednak zo všeobecných ustanovení o vecnom predkupnom práve (§ 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a taktiež osobitné nároky, ktoré sú stanovené v ust. § 40a v spojení s § 140 Občianskeho zákonníka. Tieto nároky sa vzájomne vylučujú, pričom oprávnený sa nemôže domáhať zároveň všetkých alebo dvoch nárokov (pozri uznesenie Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/28/2009 zo dňa 26.05.2010). Jedná sa pritom o tieto nároky: a) domáhať sa vyslovenia neplatnosti právneho úkonu medzi spoluvlastníkom - zviazanou osobou a nadobúdateľom - treťou osobou z dôvodu tzv. relatívnej neplatnosti právneho úkonu, alebo b) domáhať sa od nadobúdateľa spoluvlastníckeho podielu - tretej osoby, aby mu ako oprávnenému spoluvlastníkovi prevedený spoluvlastnícky podiel ponúkol na kúpu (§ 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka), a to za rovnakých podmienok, za ktorých ich kúpil od pôvodných podielových spoluvlastníkov; ak tak nadobúdateľ neurobí dobrovoľne, oprávnený spoluvlastník má právo domáhať sa na súde vydania rozhodnutia, ktorým by bol nahradený prejav vôle nadobúdateľa (§ 161 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku), alebo c) naďalej si ponechať predkupné právo. Je len na vôli tohto opomenutého spoluvlastníka, ktorý z týchto nárokov si vyberie a uplatní, (pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 122/2009 zo dňa 22.09.2010). Základný rozdiel medzi uvedenými spôsobmi spočíva v rozsahu poskytnutej ochrany oprávnenému vlastníkovi. Kým v prípade úspešnosti žaloby o relatívnu neplatnosť právneho úkonu sa na tento právny úkon hľadí, akoby k nemu nedošlo, t. j. dochádza k navráteniu veci do pôvodného stavu („restitutio in integrum“), ostatné prostriedky nápravy poskytujú právnu ochranu len tej konkrétnej osobe, ktorá sa jej dovoľáva, teda sa nevzťahuje aj na ostatných „nečinných“ oprávnených spoluvlastníkov. Slovom ústavného súdu: „Momentom účinného dovolania sa relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode podielu (vyslovením relatívnej neplatnosti) nastáva stav, ako keby právny úkon nebol urobený. Znamená to, že táto možnosť nápravy porušenia predkupného práva spôsobu navrátenia vlastníckych práv do pôvodného stavu pred uzavretím relatívne neplatnej zmluvy, včítane práv a povinností vyplývajúcich z predkupného práva“ (IV. ÚS 324/2011). Žalobca vo svojej žalobe poukázal na dve významné súdne rozhodnutia, s ktorými sa súd prvej inštancie vôbec nevysporiadal, a to uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 445/2016-10, z ktorého vyplýva, že obsahom rozsudku, ktorý nahradzuje nedostatok vôle tretej osoby ako singulárneho právneho nástupcu pôvodného podielového spoluvlastníka (nadobúdateľa) z predkupného práva na uzatvorenie zmluvy o prevode podielu na oprávnenú osobu, je povinnosť urobiť konkrétnu ponuku - návrh na uzatvorenie zmluvy (§ 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka). Vo výroku rozsudku musí byť stanovené aj vzájomné plnenie oprávnenej osoby voči nadobúdateľovi, teda zaplatenie kúpnej ceny. Obsahom zmluvy musia byť rovnaké podmienky, za ktorých nadobudol nadobúdateľ podiel na veci od pôvodného podielového spoluvlastníka. Tento dôsledok vyplýva jednoznačne zo sankčnej povahy ustanovení § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Ďalej odvolateľ poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/403/2017, v ktorom odvolací súd konštatoval, že žalobný petit smerujúci k nahradeniu prejavu vôle za žalovaného smeruje podľa názoru odvolacieho súdu k tomu, aby vyhlásenie vôle bolo nahradené nie súdom, ale súdnym rozhodnutím a musí sa v ňom ukladať „vyhlásenie vôle“ (§ 161 ods. 3 OSP), resp. „povinnosť prejavu vôle“ (§ 229 CSP). To znamená, že petit musí smerovať k tomu, aby súd žalovanému uložil povinnosť prejavu vôle (vyhlásiť) vôľu a ide teda o žalobu na plnenie. Skutočným zmyslom takéhoto petitu je, aby rozsudky ukladajúce povinnosť prejavu vôle sa mohli po právoplatnosti rozsudku rovno zapísať do príslušného katastra a mali za následok zmenu vlastníckeho práva. Ak by úprava § 161 ods. 3 a § 229 CSP neexistovala, rozsudky len upravujúce povinnosť uzavrieť zmluvu, ktorá by nebola súčasťou petitu žaloby alebo súčasťou rozsudku, by bolo potrebné exekučne vykonať prostredníctvom ukladania pokút, čo by bolo nevhodné a zbytočné. Pri rozsudkoch podľa § 229 CSP žiadna exekúcia neprebíha. Právoplatnosťou rozsudku je uložená povinnosť nahradená samotným rozsudkom, t. j. okamihom právoplatnosti sa povinnosť považuje za splnenú. Na kataster sa preto podá kúpna zmluva podpísaná žalobcom a právoplatný rozsudok“. Z ust. § 137 písm. a) CSP vyplýva možnosť domáhať sa nároku na plnenie bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu. Žaloby na nahradenie prejavu vôle sa vždy považovali za žaloby na plnenie. Možnosť podať žalobu o nahradenie prejavu vôle vyplýva z § 229 CSP, ktorému v minulosti zodpovedalo ust. § 161 ods. 3 OSP. Žalobný petit smerujúci k nahradeniu prejavu vôle za žalovaného tak smeruje k tomu, aby vyhlásenie vôle bolo nahradené nie súdom, ale súdnym rozhodnutím a musí sa v ňom ukladať „vyhlásenie vôle“ (§ 161 ods. 3 OSP), resp. „povinnosť prejavu vôle“ (§ 229 CSP). To znamená, že petit musí smerovať k tomu, aby súd žalovanému uložil povinnosť prejavu vôle (vyhlásiť) vôľu a ide teda o žalobu na plnenie. Skutočným zmyslom takéhoto petitu je, aby rozsudky ukladajúce povinnosť prejavu vôle sa mohli po právoplatnosti rozsudku rovno zapísať do príslušného katastra a mali za následok zmenu vlastníckeho práva. Právoplatnosťou rozsudku je uložená povinnosť nahradená samotným rozsudkom, t. j. okamihom právoplatnosti sa povinnosť považuje za splnenú. Podľa názoru odvolateľa ustanovenie § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka je potrebné vykladať tak, že žalobca najskôr v žalobe upozorní žalovaného, že došlo k porušeniu predkupného práva žalobcu a je pripravený prijať ponuku žalovaného predat' žalobcovi spoluvlastnícky podiel

na predaj za rovnakých podmienok, ako tento podiel nadobudol žalovaný. Ak žalovaný dobrovoľne neponúkne žalobcovi spoluvlastnícky podiel na predaj, žalobca má právo podať aj žalobu na nahradenie prejavu vôle, pričom musí preukázať, že skutočne došlo k porušeniu jeho predkupného práva. Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk a judikatúry žalobca zotrval na svojej argumentácii, že v tomto spore jednoznačne preukázal, že podstatou veci je, aby obsahom danej zmluvy boli rovnaké podmienky, za ktorých nadobudol žalovaný spoluvlastnícky podiel od pôvodného podielového spoluvlastníka, t. j. darovacou zmluvou. Konštatovanie prvoinštančného súdu, že od darcu (správne má byť uvedené obdarovaného - poznámka odvolacieho súdu) nemožno spravodlivo požadovať, aby opomenutému vlastníkovi ponúkol svoj spoluvlastnícky podiel bezodplatne, preto nemá oporu v zákone, keďže samotnú vôľu obdarovaného (nadobúdateľa) nahrádza súdne rozhodnutie, ktoré ukladá samotné vyhlásenie vôle darcu. Je preto absurdné, aby žalovaný, ktorý nadobudol sporný spoluvlastnícky podiel bezodplatne, tento následne previedol na základe kúpnej zmluvy a bezdôvodne sa tak obohatil prijatím kúpnej ceny na úkor žalobcu.

18. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Súčasne si uplatnil voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. 19. Akcentoval, že od začiatku tohto sporu tvrdí, v posudzovanom prípade sa jednalo o prevod medzi blízkymi osobami, pri ktorom nie je možné zo strany ostatných spoluvlastníkov uplatňovať predkupné právo. V danej súvislosti žalovaný poukázal na spor vedený na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 5C/5/2022, v ktorom súd žalobu voči inej spoluvlastníčke - ako družke žalovaného, žalobu zamietol s odôvodnením, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že sa jednalo o prevod medzi osobami blízkymi v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka. V aktuálne posudzovanom prípade však konajúci súd ani neskúmal, či a jednalo o takýto prevod, keďže žalobu zamietol z iného dôvodu, keď konštatoval, že z textu z ust. § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že ak sa predkupné právo porušilo, môže sa oprávnený buď od nadobúdateľa domáhať, aby mu vec ponúkol na predaj, alebo mu zostane predkupné právo zachované. Už aj podľa logického výkladu vyššie citovaného zákonného ustanovenia je zrejmé, že zákon má na mysli predkupné právo spojené s predajom spoluvlastníckeho podielu. Nie je preto možné, aby sa opomenutý podielový spoluvlastník dožadoval od druhého spoluvlastníka, ktorý nadobudol spoluvlastnícky podiel, aby mu tento podiel daroval z dôvodu, že jeho predkupné právo bolo porušené. Je tak zrejmé, že v prejednávanej veci okresný súd pri rozhodnutí v merite tohto sporu postupoval správne a v súlade s ust. § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

20. Ďalšie podania strán sporu v štádiu odvolacieho konania neboli produkované.

21. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) toto rozhodnutie vo veci samej, t. j. vo výroku I. o zamietnutí žaloby, a tiež v závislom výroku II. o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

22. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

23. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalobcu formulovanú v jeho opravnom prostriedku. Krajský súd zároveň poukazuje na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

24. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného

práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (§ 185 ods. 1 CSP) a nie strán sporu. Odvolacie námietky žalobcu k spôsobu vyhodnotenia dokazovania okresným súdom z uvedených dôvodov krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo žalobu žalobcu zamietol, pričom ku svojim záverom dospel v kontexte všetkých vykonaných dôkazov s prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávanej veci. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že právu na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (ako súčasť základného práva na súdnu ochranu) zodpovedá povinnosť dotknutého súdu dať odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na relevantné argumenty strán. V súdnej veci však okresný súd svoje rozhodnutie dostatočne a zákonným spôsobom odôvodnil. Právo na súdnu ochranu však nemožno zamieňať s „právom“ strany sporu byť pred súdom úspešnou; prípadne s „právom“ na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Preto nie je porušením daného základného práva, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu; vrátane predstáv o obsahu odôvodnenia súdneho rozhodnutia. S prihliadnutím na obsah dokazovania vykonaného okresným súdom popísaný v odôvodnení jeho rozsudku, krajský súd len doplnil dôvody napadnutého rozhodnutia. Uvedený postup odvolacieho súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp.zn. IV. 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „....odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/2005, III. ÚS 264/2008, IV. ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

25. Neobstojí preto námietka žalobcu o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia. Z obsahu spisového materiálu v prejednávanej veci totiž vyplýva, že súd prvej inštancie po vykonaní a vyhodnení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zároveň zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 220 až § 222 CSP, aj správne a presvedčivo odôvodnil. Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že všeobecný súd nemusí dať v odôvodnení svojho rozhodnutia odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania (teraz strany sporu - poznámka odvolacieho súdu), ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka/strany na spravodlivý proces (napr. III. ÚS 115/2003).

26. Z ust. § 140 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ak sa spoluvlastnícky podiel prevádza, majú spoluvlastníci predkupné právo, ibaže ide o prevod blízkej osoby podľa § 116 a § 117.

27. Právna teória a judikatúra sa zhodujú v tom, že v prípade prevodu spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti na inú než blízku osobu musí podielový spoluvlastník ponúknuť najskôr svoj podiel na odkúpenie písomnou formou ostatným spoluvlastníkom (§ 605 Občianskeho zákonníka). V prípade, že podielový spoluvlastník nerešpektuje tento postup, opomenutý spoluvlastník sa môže domáhať od nadobúdateľa podielu, aby mu spoluvlastnícky podiel ponúkol na predaj, alebo mu predkupné právo zostane zachované. Treťou možnosťou je, že opomenutý spoluvlastník sa bude domáhať relatívnej neplatnosti zmluvy, ktorou bol spoluvlastnícky podiel prevedený na tretiu osobu, čo mu umožňuje znenie § 40a Občianskeho zákonníka, ktorý stanovuje, že ak ide o dôvod neplatnosti podľa § 140 Občianskeho zákonníka, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa osoba dotknutá právnym úkonom jeho neplatnosti nedovolá.

28. V prípade, že nadobúdateľ nesplnil svoju povinnosť ponúknuť vec oprávnenému na predaj, môže sa opomenutý spoluvlastník domáhať na súde, aby prejav vôle nadobúdateľa bol nahradený súdnym rozhodnutím (§ 229 CSP).

29. V posudzovanom prípade nebolo medzi stranami sporné, že na základe darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Turčianske Teplice, katastrálny odbor dňa 11.05.2022, ktorá

bola uzavretá medzi darcom S. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX D. a žalovaným ako obdarovaným, darca ako podielový spoluvlastník nehnuteľností označených v žalobe s výškou spoluvlastníckeho podielu 3 previedol tento svoj podiel na obdarovaného (žalovaného). Žalovaný nadobudol vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti na základe predmetnej zmluvy dňa 11.05.2022.

30. V čase prevodu spoluvlastníckeho podielu na sporných nehnuteľnostiach z darcu na obdarovaného (žalovaného) bol žalobca podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností. Pred uzavretím vyššie označenej darovacej zmluvy však žalobca nebol darcom S. D. kontaktovaný, a teda darca mu na základe zákonného predkupného práva neponúkol sporné nehnuteľnosti v príslušnom spoluvlastníckom podiele na predaj. Zároveň žalobca tvrdil, že nemá vedomosť o tom, že by sa v danom prípade jednalo o prevod medzi blízkymi osobami. Dňa 05.09.2022 preto žalobca listom vyzval žalovaného, aby mu ponúkol do daru nehnuteľnosť za rovnakých podmienok, za akých žalovaný uzatvoril darovaciu zmluvu s darcom S. D..

31. Žalovaný sa v spore bránil tým, že v danom prípade sa jedná o uzavretie darovacej zmluvy medzi osobami blízkymi tak, ako to má na mysli ust. § 116 Občianskeho zákonníka. Potvrdil, že žalobca mu zaslal list, v ktorom ho vyzval na uzatvorenie darovacej zmluvy dňa 05.09.2019. Žalobca však nevyčkal ani na doručenie zamietavej odpovede žalovaného a dňa 06.09.2022 podal žalobu v tejto veci na súd.

32. Vo všeobecnosti odvolací súd uvádza, že súdna prax je jednotná na tom, že k porušeniu predkupného práva dochádza už samotným prevodom, ktorý reprezentuje záväzkovo-právny vzťah povinného spoluvlastníka a tretej osoby, a to bez ohľadu na to, kedy nastanú vecno-právne účinky spojené s vkladom do katastra. Záväzok povinného spoluvlastníka je spravodlivý a v súlade s účelom inštitútu predkupného práva, ktorým je uprednostniť doterajších spoluvlastníkov pred tretími osobami, ktoré by vstúpili do nového spoluvlastníckeho vzťahu. Zákonodarca týmto inštitútom mal úmysel minimalizovať počet sporov vyplývajúcich zo spoluvlastníckych vzťahov. Zákon teda obmedzuje povinného spoluvlastníka v jeho práve nakladať so spoluvlastníckym podielom (ius disponendi) univerzálne vo všetkých formách scudzzenia (predaj, darovanie, zámena). Na účely ust. § 140 Občianskeho zákonníka (citovaný v napadnutom rozhodnutí) treba za prevod považovať aj prevod bezodplatný (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/102/2015). Ak by totiž predkupné právo nemalo platiť v prípade bezodplatného prevodu, muselo by tomu zodpovedať aj znenie ust. § 140 Občianskeho zákonníka, ktoré by obsahovalo namiesto slovného spojenia „podiel prevádza“ spojenie „podiel odplatne prevádza“.

33. Pre rozhodovanie tohto sporu bolo však rozhodujúce zodpovedanie otázky, či v prípade uzavretia darovacej zmluvy, ktorou povinný podielový spoluvlastník ako darca previedol svoj spoluvlastnícky podiel na spoločnej nehnuteľnosti na tretiu osobu (obdarovaného), má opomenutý spoluvlastník s poukazom na ust. § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka právo domáhať sa od obdarovaného, aby mu vec, (ktorú on nadobudol darovacou zmluvou), tiež daroval.

34. Z formulácie ust. § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, ak sa predkupné právo porušilo, môže sa oprávnený buď od nadobúdateľa domáhať, aby mu vec ponúkol na predaj, alebo mu zostane predkupné právo zachované.

35. Odvolateľ teda vo svojom opravnom prostriedku pomerne účelovo opomína text ust. § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka a samotný charakter predkupného práva. Spôsob reparácie porušenia predkupného práva spoluvlastníka v takomto prípade spočíva v možnosti jej realizácie tak, že buď opomenutému spoluvlastníkovi zostane predkupné právo zachované, alebo mu bude vec ponúknutá na predaj osobou, ktorá vec nadobudla. Zákonodarca pritom v texte ust. § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka zvolil formuláciu zodpovedajúcu inštitútu kúpnej zmluvy, t. j. zmluvy, ktorou sa jedna strana (predávajúci) zaväzuje odovzdať druhej strane predmet kúpy a táto strana (kupujúci) sa zaväzuje predmet odovzdať a zaplatiť zaň kúpnu cenu.

36. Naproti tomu darovacia zmluva sa prejavuje v tom, že darca za poskytnutý dar nedostáva žiadnu majetkovú protihodnotu. Pre darovaciu zmluvu je ďalej charakteristická zásada liberality: poskytnutie daru nesmie byť plnením právnej povinnosti, ktorá by povinnému vyplývala zo zákona alebo z uzavretej zmluvy. Darovaním sa sleduje bezodplatné rozmnoženie majetku obdarovaného na úkor majetku darcu. V tom spočíva základná funkcia darovacej zmluvy ako scudzovacej zmluvy (§ 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Medzi pojmové znaky darovacej zmluvy patrí predmet darovania,

bezodplatnosť a dobrovoľnosť. Aj keď Občiansky zákonník v ustanovení § 140 obmedzil povinného spoluvlastníka v jeho práve nakladať so spoluvlastníckym podielom vo všetkých formách scudzenia, vrátane darovania, nemožno z toho automaticky vyvodiť záver, že v prípade porušenia predkupného práva má opomenutý spoluvlastník nárok, aby s ním nadobúdateľ uzatvoril darovaciu zmluvu, ktorou mu nadobudnutý spoluvlastnícky podiel na spoločnej nehnuteľnosti daruje. Ak sa teda v posudzovanom prípade žalobca domáha voči žalovanému nahradenia prejavu vôle uzatvoriť darovaciu zmluvu a podmienkou bezodplatnosti darovacej zmluvy je, že obdarovaný nemá právnu povinnosť poskytnúť darcovi protihodnotu, (inak povedané, pri darovaní poskytne darca obdarovanému určitý majetkový prospech bez toho, aby za to dostal primeraný majetkový ekvivalent), už z podstaty obidvoch inštitútov upravených ust. § 628 ods. 1 a § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že žalobca nemôže byť v tomto spore úspešný. Odvolací súd sa preto stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že z ustanovenia § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka nemožno automaticky vyvodiť, že by sa žalobca ako opomenutý spoluvlastník mal právo domáhať od tretej osoby (nadobúdateľa) spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti jeho prevodu formou darovacej zmluvy, hoci ju táto nadobudla od povinného spoluvlastníka darovacou zmluvou.

37. Žiada sa dodať, že nárok žalobcu nemožno vyvodiť ani z judikatúry, na ktorú sa v priebehu konania odvolával a ktorú v konečnom dôsledku súdy obidvoch inštancií pri svojom rozhodovaní aj rešpektovali, zohľadniac individuálne okolnosti prejednávaneho prípadu.

38. Keďže nárok, ktorý žalobca v tomto spore uplatnil žalobou, zákon nepriznáva, súd prvej inštancie postupoval správne, keď jeho žalobu ako nedôvodnú zamietol. Za popísanej situácie by bolo v rozpore s princípom hospodárnosti konania vykonávanie akéhokoľvek ďalšieho dokazovania v tomto spore.

39. Odvolací súd teda vyhodnotil odvolacie námietky žalobcu v merite veci ako nedôvodné a pri súčasnom nezistení nedostatkov v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku I. vo veci samej podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

40. Ako vecne správny odvolací súd potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok II. o trovách prvoinštančného konania, vo vzťahu ku ktorému odvolateľ neprodukoval žiadnu relevantnú odvolaciu argumentáciu a ktorý zároveň plne zodpovedá úspechu sporových strán posúdenému v zmysle zákonných ustanovení v ňom citovaných.

41. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %, pretože žalobca nebol v tomto štádiu konania úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti / Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).